

Arrest

nr. 221 323 van 16 mei 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LIEVENS
Leopoldlaan 48
9300 AALST

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 12 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die *loco* advocaat L. LIEVENS in opvolging van advocaat K. MAEYAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 1 oktober 2015, verklaart er zich op 2 oktober 2015 vluchteling.

1.2. Op 10 november 2017 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Afghaanse nationaliteit en bent u Hazara van origine. U bent afkomstig van het dorp Qol Banu, gelegen in het district Day Mirdad in de provincie Wardak. U bent sjiïet.

In maart 2013 verliet u Afghanistan en ging u naar Iran omdat er gevechten waren in uw dorp. Elk jaar kwamen de Kuchi's, die volgens uw verklaringen eigenlijk taliban waren, naar uw dorp en ze doodden Hazara's. Omdat uw vader was overleden, besliste uw moeder dat het beter zou zijn voor u als u naar Iran zou gaan, en ze stuurde u weg samen met een andere familie die naar Iran ging.

U verbleef tweeënhalf jaar in Iran. U woonde en werkte in Pasgah Nematabad. U mocht gratis verblijven op een kamer van de fabriek waar u werkte als timmerman. U was niet geregistreerd in Iran en u had geen werkvergunning. In het najaar 2015 verliet u Iran omdat u geen documenten had om te blijven, en omdat u zou worden teruggestuurd als de politie u zou oppakken.

Na een reis van ongeveer anderhalve maand kwam u aan in België op 1 oktober 2015. Op 2 oktober 2015 diende u een asielaanvraag in.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u een kopie van de taskara van uw vader neer en de enveloppe waarin deze naar u werd opgestuurd.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate werd aangetast door de tegenstrijdige verklaringen die u aflegde. Zo had u op uw fiche van niet-begeleide minderjarige verklaard dat uw adres in uw land van herkomst bij uw moeder was in de zevende wijk van Kabul (zie fiche niet-begeleide minderjarige, p. 1). Tijdens uw gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en op uw gehoor op het CGVS verklaarde u echter dat u afkomstig was van (het dorp Qol Banu, gelegen in) het district Day Mirdad in de provincie Wardak en dat u daar woonde tot 2012, of tot tweeënhalf jaar voor uw vertrek naar België (zie verklaring DVZ, p. 4 en CGVS, p. 4). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaarde u dat u het niet zei (CGVS, p. 8). Deze uitleg is niet afdoende om bovenstaande duidelijke tegenstrijdigheid te kunnen verklaren en doet bijgevolg afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Vervolgens verklaarde u tijdens uw gehoor bij DVZ en op het CGVS dat u gedurende twee jaar en half of drie jaar in Iran heeft gewoond (zie verklaring DVZ, p. 4 en CGVS, p. 5). In uw fiche van niet-begeleide minderjarige had u hier echter niets over verklaard. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid zei u dat ze u niet vroegen over die dingen (CGVS, p. 6). Nochtans werd u daar gevraagd naar uw laatste adres in uw land van herkomst of in een ander land. Uw uitleg kan bovenstaande tegenstrijdigheid niet uitklaren, waardoor uw algemene geloofwaardigheid verder op de helling wordt gezet.

Voorts beweerde u geen familie te hebben in Kabul tijdens uw gehoor op het CGVS (CGVS, p. 12). Uit de fiche van niet-begeleide minderjarige bleek echter uit uw verklaringen dat uw oom zorgde voor uw gezin, dat in Kabul woonde (zie fiche niet-begeleide minderjarige, p. 1, p. 3). Hiermee geconfronteerd verklaarde u enkel dat u het niet zei (CGVS, p. 12).

Het louter ontkennen van een eerder gemaakte verklaring is niet afdoende om een tegenstrijdigheid te kunnen verklaren, wat uw algemene geloofwaardigheid bijgevolg verder aantast.

Naast deze serieuze aantasting van uw algemene geloofwaardigheid, kan u amper informatie geven over de regio waar u verklaarde vandaan te komen. Zo bent u niet op de hoogte van dorpen die volgens de kaarten in de buurt van uw dorp liggen. Gevraagd naar de dorpen die in de buurt van uw dorp liggen, antwoordde u dat de omgeving Jawqul, Qol Moghol, Takht en Banqol is (CGVS, p. 6). Deze dorpen werden alle vier gevonden op de kaarten (zie administratief dossier). Toen u werd gevraagd of er nog dorpen waren, zei u dat de andere dorpen ver zijn (CGVS, p. 6-7). Er werd u gevraagd om ze toch te noemen, en u antwoordde dat de andere dorpen een halfuur of verder weg zijn, en dat u niet deze dorpen, namelijk Qol Raz en Qol Dad ging (CGVS, p. 7). Deze dorpen werden niet teruggevonden op de kaart. Gevraagd naar nog dorpen zei u dat u niet rondging in de dorpen, dat u niet naar een andere plaats ging en dat dit de omgeving is (CGVS, p. 7). Er werden vervolgens negen dorpen opgesomd, die volgens de kaarten die het CGVS voorhanden zijn vlakbij uw dorp liggen of op een gelijkaardige afstand als de dorpen die u zelf opnoemde (CGVS, p. 7-8). U kende geen enkel dorp dat werd opgenoemd, enkel van Wlyatak had u de naam al eens gehoord (CGVS, p. 7). Gevraagd naar de reden waarom u niet veel dorpen in uw regio kent, verklaarde u dat u niet rond ging en dat er veel dorpen zijn (CGVS, p. 8). U zei als men het niet bezoekt of als men er niet naartoe gaat, hoe moet men het dan weten (CGVS, p. 8). Het is echter niet aannemelijk dat u de buurdorpen van uw eigen dorp niet kent. Zo is bijvoorbeeld Qol Moghol, een dorp dat u zelf noemde, veel verder van uw dorp dan Khushkul, wat u verklaarde niet te kennen (CGVS, p. 7). Zelfs al ging u nooit buiten uw dorp, dan is het nog steeds niet aannemelijk dat u maar enkele dorpen kent in uw regio. Bovendien bent u niet in staat om Jawqul en Takht te situeren ten opzichte van uw dorp. Toen u werd gevraagd waar Jawqul ligt ten opzichte van uw dorp, verklaarde u dat u analfabeet was en u de richting niet kende (CGVS, p. 7). Er werd dan gevraagd waar het ligt als u naar Mekka kijkt, waarop u verklaarde dat het aan uw linkerkant lag (CGVS, p. 7). Deze verklaring strookt echter niet met de informatie die op het CGVS voorhanden is. Daaruit blijkt dat Jawqul zich achter u zou bevinden als u in de richting van Mekka zou kijken. U verklaarde dat het dorp Takht zich bevindt aan de achterkant als u naar Mekka kijkt (CGVS, p. 7), maar ook deze verklaring klopt niet. Uit de kaarten blijkt immers duidelijk dat Takht zich aan uw rechterkant zou bevinden als u naar Mekka zou kijken. Al deze elementen tonen aan dat u niet op de hoogte bent van de geografie in uw regio, wat bijgevolg in ernstige mate afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst.

Verder verklaarde u dat u uw vader soms hielp op de velden (CGVS, p. 8). Er werd gepolst naar uw kennis over hoe uw gewassen worden geteeld, maar uit uw verklaringen blijkt dat u niet helemaal op de hoogte blijkt hiervan. Gevraagd naar de zaai- en oogsttijden van graan, zei u dat graan wordt gezaaid in hamal (maart-april), en dat het vijf tot zes maanden later wordt geoogst (CGVS, p. 9). Deze informatie klopt niet met de informatie waarover het CGVS beschikt. Daaruit blijkt immers dat graan wel gezaaid wordt in maart, maar het wordt geoogst eind juni en juli, wat overeenkomt met drie tot vier maanden later (zie administratief dossier). Het is niet aannemelijk dat iemand die soms op het land helpt, en waarvan de familie leeft van de inkomsten van de gewassen die werden verkocht, geen juiste verklaringen kan afleggen met betrekking tot het telen van graan. Dit ondermijnt eens te meer de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst. Dat u wel op de hoogte bent van de plant- en oogsttijd van aardappelen (CGVS, p. 9) doet geen afbreuk aan voorgaande vaststelling, aangezien deze informatie kan worden ingestudeerd.

Voorts werd er gepeild naar de kennis van andere gewassen in uw regio. U verklaarde dat er voornamelijk graan, klaver en aardappelen worden geteeld, en verder niets anders (CGVS, p. 14). Het klopt inderdaad dat deze gewassen geteeld worden in uw regio, naast nog een aantal andere gewassen. Er werd u ook gevraagd of er fruit geteeld werd, waar u op antwoorde dat dat niet het geval was omdat het daar koud is (CGVS, p. 14-15). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat Wardak bekend staat om zijn appelteelt, en dat het één van de belangrijkste exportproducten is (zie administratief dossier). Daarmee geconfronteerd antwoordde u dat het niet in uw regio was, maar dat het in de richting van Jalrez was, waar het warmer is (CGVS, p. 18). Er is echter informatie op het CGVS waaruit kan worden opgemaakt dat het district Day Mirdad na Chak de grootste appelproducent is in Wardak (zie administratief dossier). Dit element ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen eens te meer.

Tevens beweerde u dat Chak het districtscentrum van het district Day Mirdad is (CGVS, p. 15). Gevraagd naar bevestiging dat volgens u Chak het districtscentrum was van Day Mirdad, antwoordde u bevestigend (CGVS, p. 15). Het CGVS heeft informatie uit handen waaruit blijkt dat het districtscentrum zich bevindt in Miran of Day Mirdad – afhankelijk van de geconsulteerde kaart (zie administratief dossier). Zelfs al kwam u nooit buiten uw dorp, dan nog kan er minstens worden verwacht dat u op de hoogte zou zijn van het centrum van uw district. Dit element tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aan.

Er werd daarnaast gepeild naar uw kennis over het weer in uw regio, waarop u verklaarde dat het goed weer is (CGVS, p. 15).

Volgens uw verklaringen is het in de winter koud en sneeuwt het, in de zomer en de lente is het goed (CGVS, p. 15). U verklaarde tevens dat er overstromingen zijn als er teveel sneeuw valt (CGVS, p. 15). Gevraagd om meer te vertellen zei u dat als er een overstroming is, die alles vernielt (CGVS, p. 15-16). Er werd gepolst hoe vaak een overstroming plaatsvond, en u verklaarde dat het in de winter was, maar niet vaak in uw regio (CGVS, p. 16). U beweerde bovendien dat er geen grote overstroming was geweest in uw regio (CGVS, p. 16). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat overstromingen regelmatig voorkomen in uw regio, waarbij voor veel families nood is aan hulp (zie administratief dossier). Dit element doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Vervolgens werd er gepeild naar uw kennis van bekende mensen in uw regio. U verklaarde enkel de ouderen van uw stam te kennen met de naam Ishaq (CGVS, p. 16). Gevraagd of u nog mensen kende, zei u dat het niet het geval was (CGVS, p. 16). Of u de reden zou kunnen uitleggen waarom u geen andere mensen kende, antwoordde u dat hij de oudere is van uw stam en dat u niemand anders kent daar (CGVS, p. 16). U zei dat er maar vier of vijf huizen zijn en u herhaalde dat u niemand anders kende (CGVS, p. 16). Gepolst of u mensen uit de grotere regio kent, verklaarde u dat de bekende mensen uit uw regio Ishaq zijn (CGVS, p. 16). U verklaarde tevens niet te weten wie de talibancommandanten van uw regio zijn (CGVS, p. 16). Gevraagd naar de reden hiervoor zei u dat als de taliban u vangt, ze u zullen doden (CGVS, p. 16). U kan echter wel antwoorden op de vragen wie de provinciegouverneur was ten tijde van uw vertrek en wie de districtchef was ten tijde van uw vertrek uit Afghanistan (CGVS, p. 16). Bovendien moet worden opgemerkt dat Hayatullah Hayat, die volgens u provinciegouverneur was tijdens uw vertrek, pas deze functie had opgenomen in 2016, lang na uw beweerde vertrek (zie administratief dossier). Geconfronteerd met deze informatie antwoordde u dat u een kind was en dat u vertelde was u wist, dat u veertien of vijftien jaar oud was en dat u daar niet vrij kon bewegen (CGVS, p. 16). Het is niet aannemelijk dat u wel op de hoogte bent van deze informatie, maar dat u niet kan antwoordden op vragen die passen binnen uw leefwereld zoals overstromingen en vragen over landbouw in uw regio. Dit wijst duidelijk op het ingestudeerde karakter van uw verklaringen, waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder afneemt.

Voorts beweerde u geen bezienswaardigheden te kennen in uw regio (CGVS, p. 17). Er werden drie historische sites opgenoemd die zich in uw regio bevinden, maar u verklaarde deze niet te kennen (CGVS, p. 17). U verklaarde verder ook niet te weten wat de provinciehoofdstad van Wardak was omdat u volgens uw verklaringen niet buiten uw dorp ging en dat u daardoor deze dingen niet wist (CGVS, p. 17). U zei verder dat u geen enkele vrije tijd had (CGVS, p. 17), dat u niet naar andere plaatsen ging (CGVS, p. 17), en dat u geen mensen ontmoette (CGVS, p. 17). Zelfs al zou u nooit buiten uw dorp geweest zijn, wat erg onwaarschijnlijk is, dan nog kan er van u verwacht worden dat u meer informatie kan geven over de regio waar u vandaan komt en over de dingen die er te zien zijn in uw buurt. Dit element doet trekt uw verklaringen eens te meer in twijfel.

Daarenboven verklaarde u geen informatie te hebben over een irrigatieproject in uw regio en over buitenlandse aanwezigheid in uw regio (CGVS, p. 18). Het irrigatieproject in de provincie Wardak en ook in uw district Day Mirdad heeft veel gevolgen gehad op het terrein (zie administratief dossier). Zelfs al was dit project niet in uw dorp aanwezig, dan nog kan worden verwacht dat u op de hoogte zou zijn van de werken die er in andere dorpen aan de gang zijn en die een gunstig effect hebben op de landbouw en als middel tegen overstromingen. Dat u hier niets over gehoord zou hebben is dan ook onwaarschijnlijk. Dat u verder ook niet weet dat er internationale aanwezigheid was in uw regio, waaronder een Zweedse kliniek is niet aannemelijk (zie administratief dossier).

Ten slotte verklaarde u dat zich geen incidenten hebben voorgedaan in uw regio (CGVS, p. 18). U zei dat er geen ontploffingen waren (CGVS, p. 18), geen bommen (CGVS, p. 18), geen specifieke incidenten met de taliban, behalve dat ze elk jaar komen vechten met de hazara (CGVS, p. 18) en geen talibancommandanten die gedood werden (CGVS, p. 18). U verklaarde verder ook niets te weten over mobiele telefoontorens, behalve dat u hoorde dat ze zouden worden geïnstalleerd (CGVS, p. 12). Deze verklaringen stroken niet met de informatie waarover het CGVS beschikt die stelt dat de veiligheidssituatie in het district Day Mirdad niet erg goed is. In de jaren voor uw vertrek uit Afghanistan zijn er immers bomexplosies geweest, werd minstens één talibancommandant gedood en waren er burgers en politiemannen gewond geraakt bij bomexplosies (zie administratief dossier). Er wordt niet van u verwacht dat u van elk incident op de hoogte zou zijn, maar stellen dat er zich geen incidenten voordoen in uw regio is niet correct. Opnieuw wordt zo afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw bewering tot 2012 in het district Day Mirdad te hebben gewoond.

De documenten die u neerleggen kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. De kopie van de taskara van uw vader kan enkel uw verklaringen ondersteunen over de identiteit en de herkomst van uw vader, maar dit document zegt niets over uw verblijf in Day Mirdad. De enveloppe die u neerlegde kan hoogstens uw verklaring dat u post hebt ontvangen uit Afghanistan ondersteunen. Deze documenten kunnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Day Mirdad gelegen in de provincie Wardak en er tot 2012 te hebben verbleven. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Day Mirdad heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afgaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 5 oktober 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor meermaals uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan (CGVS, p. 8, 14, 18). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afgaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

In het eerste deel van het gehoor op het CGVS werd u geconfronteerd met het feit dat u in uw fiche van nietbegeleide minderjarigen had beweerd dat u in Kabul woonde met uw familie (CGVS, p. 8). U verklaarde dat u het niet zei (CGVS, p. 8). Er werd benadrukt dat het geen probleem was indien u van Kabul afkomstig zou zijn, zolang u hierover de waarheid zou vertellen (CGVS, p. 8). U verklaarde dat u niet van Kabul bent en dat u er niet naartoe ging (CGVS, p. 8). U grijpt uw kans niet om de waarheid op tafel te leggen.

Na de pauze werd herhaald dat van u verwacht wordt dat u zicht geeft op uw werkelijke herkomst, en dat u het CGVS er op dat moment nog niet van had kunnen overtuigen dat u inderdaad afkomstig bent van het district Day Mirdad in de provincie Wardak (CGVS, p. 14). U werd er nogmaals op gewezen dat u uw verklaringen kan aanpassen en dat het belangrijk is om de waarheid te vertellen (CGVS, p. 14). U verklaarde dat u bij uw verklaringen bleef (CGVS, p. 14).

Nadat er werd gepeild naar uw kennis van uw regio van herkomst, werd u voor de laatste keer geconfronteerd met het feit dat u maar weinig informatie kon geven over de regio waaruit u verklaarde afkomstig te zijn (CGVS, p. 18).

Er werd u gezegd dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw herkomst en u werd gewezen op het belang van het vertellen van de waarheid (CGVS, p. 18). U beweerde dat u er altijd heeft gewoond en dat u te jong was om rond te gaan (CGVS, p. 18). U zei dat u vertrok op jonge leeftijd en dat u niets meer weet dan dat (CGVS, p. 18).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel betreffende de vluchtelingenstatus beroept verzoeker zich op de "schending van het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing", alsook op de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

In een tweede middel betreffende de vluchtelingenstatus beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 2, 3 en 5, eerste lid van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

In een derde middel betreffende de vluchtelingenstatus beroept verzoeker zich op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

In een eerste en enig middel betreffende de subsidiaire beschermingsstatus beroept verzoeker zich op de "schending van het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing".

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddoel om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

2.2.2.1. Verzoeker voert aan dat hij wordt bedreigd door jaarlijkse aanvallen van de Kuchi's. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde herkomst uit het dorp Qol Banu in het district Day Mirdad van de provincie Wardak. Te dien einde motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat (i) verzoekers verklaringen afgelegd in de "*fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling*" betreffende het verblijf van zijn familie in Kabul en zijn eigen verblijfplaatsen voorafgaand aan zijn komst naar België tegenstrijdig zijn met zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetgeen afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid; (ii) verzoekers geografische kennis van zijn beweerde regio van herkomst gebrekkig is; (iii) verzoekers kennis over het telen van groenten en fruit in zijn beweerde regio van herkomst eveneens gebrekkig is; (iv) verzoekers verklaring dat Chak het districtscentrum van het district Day Mirdad is niet overeenstemt met de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) waaruit blijkt dat Miran of Day Mirdad het districtscentrum is; (v) verzoekers verklaring dat er in het district Day Mirad geen grote overstromingen voorkwamen niet overeenstemt de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) waaruit blijkt dat er wel degelijk regelmatig overstromingen voorkomen in het district Day Mirdad waarbij veel families nood hebben aan hulp; (vi) verzoekers kennis van prominenten in zijn beweerde regio van herkomst te wensen overlaait; (vii) verzoekers kennis van bezienswaardigheden in zijn beweerde regio van herkomst eveneens gebrekkig is; (viii) verzoeker geen informatie kon geven over een irrigatieproject en de aanwezigheid van buitenlandse troepen in zijn beweerde regio van herkomst; en (ix) verzoekers verklaring dat er zich in zijn beweerde regio van herkomst geen ontploffingen, bommen, specifieke incidenten met de taliban voordeden en dat er geen talibancommandanten werden gedood niet overeenstemt met de beschikbare informatie daaromtrent (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier). Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen. Tot slot motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers herkomst uit het dorp Qol Banu in het district Day Mirdad van de provincie Wardak, evenmin geloof kan worden gehecht aan de feiten die er zich volgens verzoeker zouden hebben voorgedaan.

2.2.2.2. Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

De Raad stelt immers vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen enkele keer ingaat op de concrete motieven uit de bestreden beslissing en dat hij zich beperkt tot het opwerpen van beweringen zonder deze *in concreto* toe te lichten.

Zo acht verzoeker de weergave van de feiten in de bestreden beslissing "*erg beknopt en sec, met weglating van belangrijke details*" en benadrukt hij dat hij "*in zijn voorgaande interviews telkens veel informatie heeft verstrekt en elke vraag gedetailleerd heeft trachten te beantwoorden*". Verzoeker laat echter geheel na *in concreto* te duiden welke belangrijke details van zijn vluchtrelaas door de commissaris-generaal zouden zijn weggelaten bij de weergave van de feiten in de bestreden beslissing. Dat deze weergave beknopt en sec is, volstaat op zich geenszins om aan te tonen dat belangrijke details zouden zijn weggelaten. Uit een lezing van verzoekers verklaringen afgelegd ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen blijkt dat de weergave van de feiten in de bestreden beslissing wel degelijk alle relevante elementen voor de beoordeling van verzoekers nood aan internationale bescherming vermeldt.

Het is allerm minst ernstig om in het verzoekschrift te beweren dat de weergave van de feiten in de bestreden beslissing belangrijke details niet zou bevatten, zonder *in concreto* uiteen te zetten welke deze details zouden zijn. Als zodanig kan uit de weergave van de feiten in de bestreden beslissing allerm minst worden afgeleid dat de commissaris-generaal onwillig zou zijn geweest om zich een waarheidsgetrouw beeld te vormen van verzoekers concrete situatie.

Verder stelt verzoeker de indruk te hebben dat de commissaris-generaal *“doelbewust op zoek gaat naar ‘mogelijke tegenstrijdigheden’ in zijn relaas, quod non, teneinde zijn aanvraag toch maar te kunnen weigeren”*. Waar in de bestreden beslissing op terechte wijze wordt vastgesteld dat verzoekers verklaringen afgelegd in de *“fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling”* betreffende het verblijf van zijn familie in Kabul en zijn eigen verblijfplaatsen voorafgaand aan zijn komst naar België tegenstrijdig zijn met zijn verklaringen hierover op de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, kan verzoeker deze tegenstrijdigheden niet ongedaan maken door te menen dat de commissaris-generaal hier doelbewust naar zou hebben gezocht. Deze tegenstrijdigheden kunnen op eenvoudige wijze worden afgeleid uit een lezing van de *“fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling”* en verzoekers verklaringen zoals afgelegd ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (administratief dossier, stukken 5, 9 en 10). Bovendien betreffen deze tegenstrijdigheden kernelementen voor de beoordeling van verzoekers nood aan internationale bescherming, met name zijn eigen verblijfplaats(en) voorafgaand aan zijn komst naar België en de verblijfplaats(en) van relevante familieleden. Indien verzoeker werkelijk twee à drie jaar voorafgaand aan zijn komst naar België in Iran heeft verbleven, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij zulks zou vermelden bij het invullen van de *“fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling”*, *quod non*. Dat verzoeker in deze fiche vermeldde dat hij voorafgaand aan zijn komst naar België samen met zijn moeder in Kabul woonde zonder melding te maken van enig verblijf buiten Afghanistan, terwijl hij op de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaart dat hij gedurende twee à drie jaar voorafgaand aan zijn komst naar België in Iran verbleef, maakt dan ook wel degelijk een tegenstrijdigheid uit die verder niet wordt weerlegd door verzoeker.

Waar verzoeker stelt dat de motivering van de bestreden beslissing manifest tegenstrijdig is (*“Enerzijds besluit zij dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit Afghanistan om anderzijds tot de beslissing te komen dat verzoekende partij toch naar Afghanistan dient ‘terug te keren’?!”,*), maakt hij een verkeerde lezing van de bestreden beslissing. Waar de commissaris-generaal vaststelt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst uit het dorp Qol Banu in het district Day Mirdad van de provincie Wardak, stelt hij tevens vast dat verzoeker, door geen zicht te bieden op zijn werkelijke verblijfplaats(en) voorafgaand aan zijn komst naar België, evenmin aantoonde nood te hebben aan subsidiaire bescherming, mede gelet op het bepaalde in artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Waar de commissaris-generaal daartoe in de bestreden beslissing motiveert als volgt: *“Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.”* (eigen onderlijning), kan hieruit niet worden afgeleid dat verzoeker naar Afghanistan zou dienen terug te keren. De bestreden beslissing houdt immers geenszins een verwijderingsmaatregel in en beperkt zich tot een onderzoek naar verzoekers nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker kan dan ook niet worden bijgetreden waar hij in zijn verzoekschrift stelt dat de bestreden beslissing hem *de facto* zou verplichten om naar Afghanistan terug te keren.

Waar verzoeker verder in zijn verzoekschrift nog onder meer stelt als volgt:

“Een aantal gegevens worden door het Commissariaat-Generaal duidelijk verkeerd begrepen en/of geïnterpreteerd.

Verzoekende partij verwijst naar zijn consistente verklaringen in de voorgaande procedure, en is van mening dat deze op zichzelf reeds het tegendeel bewijzen, nl. dat hij wel degelijk gegronde vrees had voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Verzoekende partij begrijpt totaal niet hoe zijn nochtans omvangrijke en zeer gedetailleerde verhaal plotseling herleid wordt tot een aantal details, op grond waarvan zijn asielaanvraag negatief wordt verklaard.”

en:

“Het Commissariaat-Generaal stelt in haar argumentatie onder meer dat verzoekende partij er niet in slaagt om een vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Verzoekende partij kan zich hier niet akkoord mee verklaren, omdat hij tijdens zijn beide interviews steeds zeer duidelijk heeft aangegeven dat er wel degelijk een politiek aspect gelegen is aan de problematiek die hem treft.

Verzoekende partij verwijst naar hetgeen hij in de voorgaande interviews reeds omstandig uiteenzette en is van mening dat de stelling van het Commissariaat-Generaal dat de door verzoekende partij aangebrachte feiten onvoldoende zouden zijn om te wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève, slechts de onwil of onkunde van het Commissariaat-Generaal aantoont om zich een waarheidsgetrouw beeld te vormen van de concrete situatie waar verzoekende partij zich in bevond.

Verzoekende partij heeft de stellige indruk dat het Commissariaat-Generaal de zaken lijkt te willen manipuleren door doelbewust enkel die informatie te gebruiken die haar het best uitkomt. Men kan zich daarom terecht de vraag stellen in hoeverre dergelijke behandeling van een asiëldossier nog correct, objectief en rechtvaardig kan zijn !",

komt hij opnieuw niet verder dan te beweren dat bepaalde elementen uit zijn vluchtrelaas niet of onvoldoende in rekening zouden zijn gebracht, zonder dat hij *in concreto* aanduidt over welke elementen het volgens hem gaat. Zoals hoger reeds werd vastgesteld, blijkt uit een lezing van verzoekers verklaringen dat de weergave van de feiten in de bestreden beslissing wel degelijk volledig is en dat geenszins elementen zouden zijn weggelaten. Verzoeker laat in zijn verzoekschrift na *in concreto* het tegendeel aan te tonen. Hij laat eveneens na te duiden welk politiek aspect aan zijn problematiek gelegen zou zijn. Waar verzoeker beweert dat de commissaris-generaal doelbewust bepaalde informatie gebruikt die hem het beste uitkomt, dient erop gewezen, mede gelet op de vaststelling dat verzoeker opnieuw nalaat om *in concreto* te duiden welke informatie de commissaris-generaal volgens hem niet of onvoldoende in rekening zou hebben gebracht, dat verzoeker geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Tevens dient erop gewezen dat verzoeker weliswaar stelt te kampen "*met ernstige psychologische moeilijkheden ingevolge de gebeurtenissen*", doch dat hij nalaat enig attest voor te leggen waaruit deze psychologische moeilijkheden zouden kunnen blijken en op welke wijze deze moeilijkheden een impact zouden hebben op de beoordeling van verzoekers nood aan internationale bescherming.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt als volgt:

"Het wantrouwen van de asielzoekers tegenover administratieve beslissingen in eigen land nemen ze vaak mee naar de asielinstanties in de landen waar ze terechtkomen."

dient erop gewezen dat het aangevoerde wantrouwen jegens de overheid de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing inzake de ongeloofwaardigheid van verzoekers herkomst uit het dorp Qol Banu in het district Day Mirdad van de provincie Wardak niet kan verklaren. Op een verzoeker om internationale bescherming rust immers de verplichting om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen voor de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Aan het feit dat iemand zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land teneinde er diens status van vluchteling te doen erkennen is bovendien inherent het vertrouwen verbonden in de autoriteiten waaraan men de bescherming vraagt.

Het geciteerde reisadvies (verzoekschrift, p. 11-12) is bestemd voor reislustige Belgen en vormt geenszins een leidraad voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus.

Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn verzoek om internationale bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, "*Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*", Genève, 1992, nr. 205). Een verzoeker om internationale bescherming heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan de verzoeker om internationale bescherming om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas.

De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. De vaststelling in de bestreden beslissing, op basis van uitgebreide en correcte motieven, dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit het dorp Qol Banu in het district Day Mirdad van de provincie Wardak, is dan ook pertinent. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen enkel concreet element aanbrengt waardoor alsnog geloof zou kunnen worden gehecht aan zijn voorgehouden herkomst. Aldus besluit de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst uit het dorp Qol Banu in het district Day Mirdad van de provincie Wardak, evenmin geloof kan worden gehecht aan de beweerde vervolgingsfeiten die er zich zouden hebben afgepeeld.

2.2.2.3. Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er geenszins in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.2.2.4. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2.5. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Day Mirdad in de provincie Wardak, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER